

Severní vítr	82	V Čudu	114
Skálo, skálo, skálo	73	Vlasy až na záda	51
Soňa ví	99	Vlčí máky	20
Statistika	50	Vlnitý plech	89
Strašidýlko Emílek	18	Voda, voděnka	76
Stromy	85	Vodojem	19
Svátek zvířat	86	Vodoměrka Věrka	80
Světové Vánoce	44	Všechno máme schovaný	90
Šupy dupy dup	110	Zajíc na bobku	40
Ta naše hospoda	87	Zapadání	34
Tajná místa	69	Září	84
Trpasličí svatba	88	Zavolejte strážě	113
Umím prase zepředu	66	Zhubla Nina	118

DĚLÁNÍ

Hudba Jaroslav Uhlíř / Text Zdeněk Svěrák

Když máš srdce zjihlé, když máš po-tí-že, tak dej
 cih-lu k cih-le, těs-to do dí-že. U-peč tře-ba chle-ba,
 po-stav tře-ba zed, žal se krás-ně vsře-bá, za-čni
 s tím hned ted, za-čni s tím hned ted.
 dě-lá-ní, dě-lá-ní, dě-lá-ní, dě-lá-ní, dě-lá-ní, dě-lá-ní,
 dě-lá-ní je lék. dě-lá-ní je lék.

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA

Hudba Jaroslav Uhlíř / Text Zdeněk Svěrák

Živě

1. Ma - min - ko, ta - tín - ku, po - sí - lám vám vzpo - mín - ku
 2. Mys - le - la jsem pros - tě, že bu - dou růz - né sou - tě - že,

z let - ní - ho tá - bo - ra. Jis - tě ví - te, že vám pí - še va - še dce - ra Bar - bo -
 slí - bi - li bo - jov - ku, pak jsme hrá - li vy - bí - jén - du, na ov - ce a na schov -

- ra. Štra - va se ne - dá jíst, dnes - ka byl jen zel - ný list,
 - ku. Šte - fan, hlav - ní ve - dou - cí, cho - dí s na - ší ve - dou - cí,

po - lív - ka stu - de - ná, co v ní pla - vou mís - to nud - lí čís - li - ce a pís - me -
 kte - rá je pří - še - ra, schá - že - jí se, lí - ba - jí se u to - te - mu za še -

Mírně

Proč jsem se ne - na - ro - di - la o pár let dřív,
 - na. H^{mi} - ra. G Proč jsem se ne - na - ro - di - la o pár let dřív,
 dnes - ka bych krás - ně cho - di - la se Šte - fa - nem, co ří - cá si Stýv.

Proč jste mě pros - tě ne - mě - li o pár let dřív - ve.
 Řek - la bych: Ne - buď ne - smě - lý, lí - bej mě, Stý - ve.

Živě

1. Zá - vě - rem do - pi - su ješ - tě tro - chu po - pi - su:
 2. Poš - le - te dvě tři sta, jsem bez pe - něž do - čís - ta,

ta bré - ca ve - dou - cí je tlus - tá jak dvě nor - mál - ní od - dí - lo - vé ve - dou -
 po - je - dem do Pís - ku, má - me v plá - nu za sta vit se v ji - te - xo - věm štre - dis -

- cí. Když bě - ží po le - se, všech - no na ní tře - se se,
 - ku. Když jsme se kou - pa - li, vších - ni na mě kou - ka - li,

u - ží - vá make u - pu, co na ní ten Šte - fan vi - dí,
 je to tím, že mož - ná v jed - no - díl - ných plav - kách už jsem,

Mírně

to já pros - tě ne - chá - pu. Proč jsem se Proč jsem se
 už jsem pros - tě ne - mož - ná. F^{mi} Proč jsem se
 ne - na - ro - di - la, ne - na - ro - di - la dřív...

MAMINČIN PERNÍK

Hudba Jaroslav Uhlíř / Text Zdeněk Svěrák

F
 Ku-chy-ní se vů-ně ší-ří,
 C
 zá-zra-ky se ve hmož-dí-ří, zá-zra-ky se dě-jí. Ma-min-ka si chys-tá vě-ci,
 F
 bu-de a-si per-ník pé-ci, bu-de to ten je-jí. Ma-min-čin
 G^{mi}
 per-ník, však ho zná-te, ten ni-kde jin-de ne-pe-čou,
 D^{mi}
 jez-te ho den-ně o půl pá-té, dřív než vám lé-ta u-te-
 F
 -čou. Ma-min-čin per-ník, však ho zná-te, ten ni-kde jin-de ne-pe-čou,
 D^{mi}
 jez-te ho den-ně o půl pá-té, dřív než vám lé-ta u-te-čou.
 C
 Dřív než vám lé-ta u-te-čou.

Já a moji sourozenci
řadíme se před kredenci
už jsme seřazení.

Chybí tu jen bratr Franta,
ten toho sni vždycky kvanta,
ještě že tu není.

Maminčin perník...

PRÁZDNINY U BABIČKY

Hudba Jaroslav Uhlíř / Text Zdeněk Svěrák

F
 Hu-sy pla-vou po vo-dě, koč-ka le-ží v chlá-d-ku, ves-ni-ce je v po-ho-dě,
 G⁷
 Ve stá-ji jsou vlaš-tov-ky, kte-ré mou-chy lo-ví, much je po-řád na stov-ky,
 C
 bram-bo-ry jsou v řá-d-ku, kvoc-na hlí-dá ku-řa-ta, říč-ka spě-chá na jez,
 C
 kde se be-rou no-vý, za-vr-tej se do fůr-ky, bu-deš vo-nět se-nem,
 G
 ne-pij, když jsi u-hrá-tá, to se rad-ši na-jez. Prázd-ni-ny u ba-bič-ky,
 C
 za-va-říš-li o-kur-ky, při-dej ko-pr s krě-nem.
 G
 prázd-ni-ny v Čechách, krás-né jak ho-lu-bi-čky na hor-kých stře-chách,
 F
 prázd-ni-ny u dě-deč-ka, prázd-ni-ny na vsi, škol-ní rok, ten se přeč-ká,
 G⁷
 na-sta-nou, na-sta-nou, na-sta-nou, na-sta-nou zas.
 E
 prázd-ni-ny. prázd-ni-ny. prázd-ni-ny.....

KOMÍNY

Hudba Jaroslav Uhlíř / Text Zdeněk Svěrák

Mírně

Rád se dí-vám na ko-mí-ny
 pro-těj-ší-ho do-mu, sbí-haj se mi při-tom sli-ny ja-ko má-lo-ko-mu
 k ne-bi stou-pá ten-ký čou-dek bar-vy sně-ho-bí-lé
 a já vím, že vdo-vec Hou-dek za-se sma-ží fi-lé....
 Každý ně-co kloh-ní— na do-má-cím oh-ni.
 Ku-pří-kladu pan Šmíd, o-pé-ká si lanč-mít. Ni-ko-mu se ne-chce
 ven, se-dí do-ma u ka-men. Ni-ko-mu se ne-chce
 ven, se-dí do-ma u ka-men.
Coda
 Rád se dí-vám na ko-mí-ny pro-těj-ší-ho do-mu,
 sbí-haj se mi při-tom sli-ny ja-ko má-lo-ko-mu.

D.S. e poi Coda

Jeden komín skrytý v houští
 televizních antén
 žádné dýmy nevypouští,
 ano, je to tamten.

Bydlí pod ním jedna dívka
 příjemného vzhledu,
 nemá doma kousek dřívka,
 ruce jako z ledu.

Já jsem taky celý ztuhlý,
 mám však horké srdce.
 Vezmu jí tam kbelík uhlí,
 zahřeju jí ruce.

Zahřeju té smutné slečně
 její život chladný.
 zůstaneme spolu věčně
 nebo aspoň dva dny.

Rád se dívám na komíny
 protějšho domu,
 sbíhají se mi přítom sliny
 jako málokomu.

